

ninger, og han mindedes ogsaa dunkelt, at hans Virksomhed havde været Genstand for Debat derhjemme i Forældrenes Præstegaard, fordi Broderen Thomas — Kapellanen — havde været mere optaget af hans Forkyndelse, end Faderen rigtig syntes om.

Per var helst bleven paa sit Værelse under dette Besøg; men Hofjægermesterindens Henstilling til ham om at hilse paa Præsten havde haft Karakteren af et elskværdigt Paabud.

Han fandt nu ganske rigtigt den fremmede Mand inde hos Hofjægermesteren, hvor de to Herrer sad paa hver sin Side af Bordet med en Kaffeopdækning imellem sig og i en Taage af Tobak. Idet han viste sig i Døren, standsede deres Samtale paa en Maade, der tydede paa, at de netop havde siddet og talt om ham.

Pastor Blombergs Ydre vakte straks en let Forbavselse hos Per. Efter alt, hvad han her paa Kærsholm havde hørt om denne kirkelige Reformator og hans frimodige Kamp for et menneskeligere Syn paa de guddommelige Ting, havde han forestillet sig ham som en Friluftskæmpe, en kristnet Vildbams, — og han saa nu for sig en lille, tyk og pluskæbet Mand, der ikke paa nogen iøjnefaldende Maade adskilte sig fra Tidstypen paa danske Præstemænd af den venuesæle Art. I et stort Hoved, der var ombølget af blaaragtigt Haar og Skæg, blaanede et Par store, klare og sjælfulte Øjne,